

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1518

z dnia 14 września 2015 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 599/2009⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe wynoszące od 0 EUR do 198,0 EUR za tonę na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki, zawierających wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, w tym czasie objętych kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 20), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 20), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 20), ex 2710 19 41 (kod TARIC 2710 19 41 20), 3824 90 91, ex 3824 90 97 (kod TARIC 3824 90 97 87), oraz pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Cło antydumpingowe nałożone tym rozporządzeniem jest określane dalej jako „obowiązujące środki”.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 444/2011⁽³⁾, w następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków, Rada rozszerzyła ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz do Unii biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, z wyjątkiem biodiesla produkowanego przez przedsiębiorstwa BIOX Corporation, Oakville i Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada. Tym samym rozporządzeniem Rada rozszerzyła również ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

1.2. Środki obowiązujące wobec innych państw trzecich

- (3) Poza zakresem niniejszego postępowania środki antydumpingowe dotyczące biodiesla obowiązują obecnie w odniesieniu do przywozu z Argentyny i Indonezji⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 599/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 179 z 10.7.2009, s. 26).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 444/2011 z dnia 5 maja 2011 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, oraz rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009 na przywóz biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo maksymalnie 20 % biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, oraz kończące dochodzenie w odniesieniu do przywozu wysyłanego z Singapuru (Dz.U. L 122 z 11.5.2011, s. 12).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. L 315 z 26.11.2013, s. 2).

1.3. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (4) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽¹⁾ środków antidumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu biodiesla pochodzącego z USA Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Wniosek został złożony w dniu 9 kwietnia 2014 r. przez Europejską Radę Biodiesla („wnioskodawca” lub „ERB”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej biodiesla. W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.

1.4. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (6) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem ustanowionym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, w dniu 10 lipca 2014 r. w zawiadomieniu o wszczęciu opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (7) W tym samym dniu Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia środków wyrównawczych obowiązujących względem przywozu biodiesla pochodzącego z USA. Jest to równoległe, ale odrębne postępowanie, które jest objęte osobnym rozporządzeniem.

1.5. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (8) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2014 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie trendów mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

1.6. Zainteresowane strony

- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała wnioskodawcę, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w USA i władze amerykańskie, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (10) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz możliwość złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.

1.7. Kontrola wyrywkowa

- (11) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

a) Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (12) Komisja ogłosiła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości produkcji i sprzedaży, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego zakresu geograficznego. Ta tymczasowa próba objęła siedmiu producentów unijnych zlokalizowanych w siedmiu różnych państwach członkowskich, którzy reprezentowali prawie 30 % produkcji unijnej biodiesla. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby.

⁽¹⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antidumpingowych (Dz.U. C 289 z 4.10.2013, s. 12).

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antidumpingowych mających zastosowanie do przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. C 217 z 10.7.2014, s. 14).

- (13) Jedno przedsiębiorstwo z siedzibą we Włoszech wniosło o włączenie go do próby. Jednakże przedsiębiorstwo to rozpoczęło działalność dopiero pod koniec 2013 r., po nabyciu zakładu zajmującego się produkcją biodiesla od innego włoskiego producenta biodiesla, który był włączony do tymczasowej próby. W związku z brakiem danych historycznych niezbędnych do oceny właściwych tendencji w okresie badanym oraz faktem, że inne włoskie przedsiębiorstwo zostało już włączone do tymczasowej próby, postanowiono nie włączać tego przedsiębiorstwa do próby.
- (14) US National Biodiesel Board (Amerykańska Krajowa Rada Biodiesla – „NBB”) stwierdziła, że tymczasowa próba różniła się od próby wybranej w poprzednich dochodzeniach dotyczących biodiesla i odniosła się do dwóch przedsiębiorstw reprezentujących znaczną wielkość produkcji i sprzedaży, które nie zostały obecnie objęte próbą. Jednakże obydwa przedsiębiorstwa wskazane przez NBB były bądź to powiązane z innym przedsiębiorstwem odnotowującym większą sprzedaż, już uwzględnionym w próbie, bądź odnotowywały niższą sprzedaż niż wstępnie wybrane przedsiębiorstwo w tym samym państwie członkowskim. Dlatego włączenie któregośkolwiek z tych dwóch przedsiębiorstw nie zmieniłoby reprezentatywności tymczasowo dobranej próby. Tymczasowa próba została zatem potwierdzona jako próba reprezentatywna dla przemysłu unijnego.
- (15) Po ujawnieniu ustaleń rząd USA stwierdził, że próba stanowiąca 30 % przemysłu unijnego nie mogła być uważana za reprezentatywną dla unijnego przemysłu biodiesla jako całości oraz że mikrowskaźniki należało przeanalizować w szerszej perspektywie. Rząd USA odnosi się do ustalenia Organu Apelacyjnego WTO w sprawie *EC – Fasteners (WE – elementy złączne)*, w której próba 27 % uznana została za niewielką w stosunku do łącznej liczby producentów i stanowiłaby znaczący odsetek tylko w przypadku rozdrobnionego przemysłu.
- (16) Komisja, inaczej niż w dochodzeniu w sprawie *elementów złącznych*, zdefiniowała do celów niniejszego dochodzenia przemysł unijny jako całość przemysłu, a nie tylko przedsiębiorstwa objęte próbą (motyw 93 poniżej). Ponadto, wszystkie makrowskaźniki oceniono na podstawie całego przemysłu i jedynie kilka mikrowskaźników przeanalizowano na poziomie przedsiębiorstw objętych próbą. Ogólną analizę sytuacji przemysłu unijnego oparto jednak na ocenie zarówno mikro-, jak i makrowskaźników. W każdym razie uznaje się, że przemysł unijny jest przemysłem rozdrobnionym, ponieważ składa się z ponad 200 producentów rozmieszczonych w całej Unii, z których większość to małe i średnie przedsiębiorstwa. W związku z powyższym Komisja stwierdza, że próba reprezentująca 30 % przemysłu unijnego jest reprezentatywna, a zatem zarzut ten zostaje odrzucony.
- b) Kontrola wrywkowa importerów
- (17) Aby zdecydować, czy kontrola wrywkowa będzie konieczna, a jeżeli tak, aby przeprowadzić kontrolę wrywkową, Komisja wezwała importerów niepowiązanych do podania informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (18) Tylko kilku importerów niepowiązanych dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Ze względu na tę niewielką liczbę Komisja postanowiła, że kontrola wrywkowa nie jest konieczna.
- c) Kontrola wrywkowa producentów eksportujących z USA
- (19) Aby zdecydować, czy kontrola wrywkowa będzie konieczna, a jeżeli tak, aby przeprowadzić kontrolę wrywkową, Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w USA do podania informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Poza tym Komisja zwróciła się do misji USA przy Unii Europejskiej o wskazanie pozostałych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi, jeżeli tacy producenci istnieją.
- (20) 27 producentów w USA udzieliło Komisji odpowiedzi, lecz jedynie dziewięciu przekazało dane na temat sprzedaży eksportowej i krajowej wymagane w załączniku I do zawiadomienia o wszczęciu postępowania do celów kontroli wrywkowej. Żaden z nich nie dokonywał wywozu do Unii w ODP. Komisja dobrała próbę złożoną z trzech producentów eksportujących o największej wielkości sprzedaży krajowej i eksportowej. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego dobór próby został skonsultowany ze wszystkimi znanymi producentami eksportującymi zainteresowanymi sprawą oraz z władzami USA. Żaden z tych podmiotów nie zgłosił uwag.
- (21) Żaden z producentów objętych próbą nie przedstawił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w przewidzianym terminie. W dniu 7 października 2014 r. Komisja poinformowała trzech producentów eksportujących objętych próbą o braku odpowiedzi.

- (22) W dniu 10 października 2014 r. jeden objęty próbą producent eksportujący poinformował Komisję, że postanowił nie udzielać odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Dwóch pozostałych objętych próbą producentów eksportujących zwróciło się kilkakrotnie o wydłużenie terminu przedstawienia odpowiedzi, na co wyrażono zgodę, jednak wymienieni producenci nie przedłożyli pełnych odpowiedzi.
- (23) W dniu 10 listopada 2014 r. Komisja przesłała pismo informujące trzy objęte próbą przedsiębiorstwa o zamiarze zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego oraz oparcia ustaleń dochodzenia na dostępnych faktach. Władze USA zostały również poinformowane o tym zamiarze. Termin nadsyłania uwag do pisma upłynął dnia 21 listopada 2014 r.
- (24) Do dnia 21 listopada 2014 r. dwa objęte próbą przedsiębiorstwa nie udzieliły żadnej odpowiedzi, a pozostałe objęte próbą przedsiębiorstwo wyjaśniło, że termin nie był wystarczający odległy, by zdążyło przekazać swoje odpowiedzi.
- (25) Komisja stwierdziła zatem, że żaden z objętych próbą producentów eksportujących w USA nie współpracował w dochodzeniu dotyczącym przeglądu wygaśnięcia. W związku z tym Komisja postanowiła zastosować przepisy art. 18 rozporządzenia podstawowego i, odpowiednio, uznała, że ustaleń, pozytywnych bądź negatywnych, można dokonać w oparciu o dostępne fakty.
- (26) Przedsiębiorstwo Cargill Inc. zwróciło uwagę, że w rozporządzeniu (WE) nr 599/2009 ustalono margines dumpingu *de minimis* i tym samym nałożono ostateczne cło antydumpingowe o stawce 0 % na biodiesla pochodzącego z USA, produkowanego i wywożonego przez nie. Przedsiębiorstwo zauważyło następnie, że zgodnie z ustaleniami Organu Apelacyjnego WTO przedstawionymi w sprawozdaniu „Mexico rice” (!) producent eksportujący, w przypadku którego nie stwierdzono stosowania dumpingu w dochodzeniu pierwotnym, nie może zostać objęty przeglądem wygaśnięcia środków antydumpingowych.
- (27) Przedsiębiorstwo Cargill Inc. zwróciło się zatem o dalsze zwolnienie z cła antydumpingowego niezależnie od wyniku przeglądu wygaśnięcia. Wniosek ten został przyjęty.

1.8. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (28) Komisja rozesłała kwestionariusze do objętych próbą producentów unijnych i importerów niepowiązanych, handlowców i użytkowników, którzy zgłosili się w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (29) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uważane za niezbędne w celu ustalenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni

- Bio-Oils Huelva S.L., Huelva, Hiszpania,
- Biopetrol Rotterdam BV, Rotterdam, Niderlandy,
- Diester Industrie SAS, Rouen, Francja,
- Novaol S.R.L., Mediolan, Włochy,
- Preol a.s., Lovosice, Republika Czeska,
- Rafineria Trzebinia S.A., Trzebinia, Polska,
- Verbio Vereinigte BioEnergie AG, Lipsk, Niemcy.

1.9. Ujawnienie ustaleń

- (30) W dniu 3 czerwca 2015 r. Komisja ujawniła wszystkim zainteresowanym stronom podstawowe fakty i informacje, na podstawie których zamierzała utrzymać w mocy obowiązujące środki antydumpingowe i wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag. Komisja rozpatrzyła i w stosownych przypadkach uwzględniła uwagi przedstawione przez zainteresowane strony.

(!) Meksyk – ostateczne środki antydumpingowe wprowadzone w odniesieniu do wołowiny i ryżu, WT/DS 295/AB/R, 29 listopada 2005 r.

- (31) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń NBB wniosła o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu i uzyskała taką możliwość.

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (32) Produkt objęty przeglądem jest taki sam jak w przypadku dochodzenia prowadzącego do wprowadzenia istniejących środków („dochodzenie pierwotne”), tj. monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowy olej napędowy będący produktem syntezy lub hydrrorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywane „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, pochodzące z USA, objęte obecnie kodami ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, ex 2710 20 11, ex 2710 20 15, ex 2710 20 17, ex 3824 90 92, ex 3826 00 10 i ex 3826 00 90 („produkt objęty przeglądem”).
- (33) Biodiesel jest paliwem odnawialnym wykorzystywanym w sektorze transportu w silnikach diesla. Konwencjonalne silniki nie mogą jednak działać przy zastosowaniu czystego biodiesla i wymagają mieszanki mineralnego oleju napędowego z ograniczoną zawartością biodiesla.
- (34) Biodiesel produkowany w USA to przede wszystkim „ester metylowego kwasu tłuszczowego” (FAME) pochodzący z dużej grupy olejów roślinnych (olej sojowy, olej palmowy, olej rzepakowy) i zużytych olejów spożywczych, tłuszczów zwierzęcych lub biomasy, które służą jako surowiec do produkcji biodiesla. Termin „ester” odnosi się do transestryfikacji olejów roślinnych, zwłaszcza mieszanina oleju z alkoholem. Termin „metyl” odnosi się do metanolu, najpowszechniej wykorzystywanego alkoholu w tym procesie, choć etanol może również być stosowany w procesie produkcji prowadzącym do powstania „estrów etylowego kwasu tłuszczowego”.
- (35) Wszystkie rodzaje biodiesla oraz biodiesel w mieszankach, pomimo ewentualnych różnic dotyczących surowca wykorzystanego do produkcji lub różnic w procesie produkcji, mają takie same lub bardzo podobne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz są wykorzystywane do takich samych celów. Ewentualne różnice dotyczące produktu objętego dochodzeniem nie mają wpływu na jego podstawową definicję, właściwości lub postrzeganie tego produktu przez różne podmioty. W szczególności z punktu widzenia użytkowników oleju napędowego bez znaczenia jest to, czy mieszanki dostępne na stacjach paliwowych wyprodukowano z jednego konkretnego surowca stosowanego do produkcji biodiesla.

2.2. Produkt podobny

- (36) Tak jak w pierwotnym dochodzeniu, biodiesel sprzedawany na rynku krajowym w USA i amerykański biodiesel sprzedawany na wywóz posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania. Podobnie, biodiesel produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny ma te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz zastosowania jak produkt wywożony z USA do Unii. Do celów niniejszego dochodzenia produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (37) Rząd USA stwierdził, że olej napędowy wytwarzany z biomasy ⁽¹⁾ stanowi kategorię produktów szerszą niż zakres produktu objętego przeglądem. Jednakże, jak określono w rozporządzeniu nakładającym tymczasowe cła wyrównawcze w dochodzeniu pierwotnym ⁽²⁾, wszystkie rodzaje biodiesla oraz mieszanki biodiesla, w tym oleju napędowego produkowanego z biomasy, są uznane za paliwo biodiesel oraz stanowią część pakietu legislacyjnego dotyczącego efektywności energetycznej, odnawialnych źródeł energii i alternatywnych paliw. Przyczyną tego jest fakt, że biodiesel produkowany z biomasy ma takie same lub bardzo podobne podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz zastosowania jak biodiesel wytwarzany z innych źródeł. Wynik dochodzenia pierwotnego nie został zakwestionowany przez żadną z zainteresowanych stron i obowiązuje w ramach niniejszego przeglądu wygaśnięcia. W związku z tym Komisja odrzuca powyższe twierdzenie rządu USA.

⁽¹⁾ Zgodnie z prawodawstwem USA, 26 U.S. Code, sekcja 45K(c)(3), termin „biomasa” oznacza jakikolwiek materiał organiczny inny niż: a) ropa naftowa i gaz ziemny (lub inny ich produkt); oraz b) węgiel (w tym węgiel brunatny) lub inny jego produkt.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 194/2009 z dnia 11 marca 2009 r. nakładające tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz biodiesla ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 67 z 12.3.2009, s. 50, motywy 20).

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (38) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

3.1. Uwagi wstępne

- (39) Ze względu na brak współpracy ze strony wybranych producentów objętych próbą, wymienionych w motywie 25 powyżej, nie było możliwe dokonanie analizy na podstawie zweryfikowanych danych dostarczonych przez producentów amerykańskich. W związku z tym Komisja wykorzystwała następujące źródła informacji: dane dostarczone przez niektórych amerykańskich producentów biodiesla na początkowym etapie w odpowiedzi na kwestionariusze służące do celów kontroli wyrywkowej; Eurostat; wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia; późniejsze oświadczenia wnioskodawcy; US National Biodiesel Board; strony internetowe Urzędu ds. informacji o energii USA oraz Departamentu Energii USA; Komisja Handlu Międzynarodowego USA.

3.2. Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

- (40) Po wprowadzeniu środków w 2009 r. przywóz biodiesla z USA do Unii spadł prawie do zera, jedynie w 2013 r. i w ODP dokonano wywozu jego bardzo małej ilości. W tych okolicznościach nie uznano za stosowne dokonania oceny poziomu dumpingu w ODP. Można zatem dojść do wniosku, że nie zaistniała kontynuacja dumpingu podczas ODP.

3.3. Dowody wskazujące na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

- (41) Komisja przeanalizowała istnienie dowodu na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środka. Analizie poddano następujące elementy: związek między cenami produktu wytwarzanego i sprzedawanego w UE oraz w USA, związek między cenami wywozu do państw trzecich i cenami w USA, związek między cenami wywozu do państw trzecich a poziomem cen w Unii, niewykorzystane moce produkcyjne oraz praktyki obchodzenia środków i absorpcji.

3.3.1. Związek między cenami produktu wytwarzanego i sprzedawanego w UE oraz w USA

- (42) Wobec braku współpracy ze strony producentów biodiesla w USA, służby Komisji skorzystały z trzech źródeł informacji, by ustalić krajowe ceny sprzedaży biodiesla w USA w ODP: (i) odpowiedzi na kwestionariusz przesłany na początkowym etapie do celów kontroli wyrywkowej przedłożone przez kilku amerykańskich producentów biodiesla na początkowym etapie; (ii) informacje przedstawione przez NBB w oparciu o informacje zebrane przez przedsiębiorstwo badania rynku „Jacobsen”; oraz (iii) informacje dostarczone przez wnioskodawcę w oparciu o informacje zebrane przez Oil Price Information Service (OPIS).
- (43) Dane pochodzące z tych trzech źródeł obejmują różne poziomy cen handlowych i warunki Incoterms. Wartości te są jednak bardzo do siebie zbliżone. Średnia wartości z tych trzech źródeł wynosi 1 196,93 USD za tonę metryczną. Przy średnim kursie wymiany euro/dolar w ODP (1 EUR = 1,356 USD), kwota ta odpowiada amerykańskiej cenie sprzedaży krajowej wynoszącej 883 EUR za tonę metryczną ⁽¹⁾.
- (44) Średnia cena *ex-works* biodiesla sprzedawanego w Unii przez producentów unijnych podczas ODP, jak przedstawiono poniżej w tabeli 8, wynosiła 905 EUR za tonę metryczną (1 227,18 USD).
- (45) Aby powrócić na rynek unijny, producenci amerykańscy będą zmuszeni do sprzedaży po cenie niższej niż 905 EUR za tonę metryczną. Ich ostateczna cena powinna obejmować także koszty frachtu morskiego i ubezpieczenia oraz obowiązujące cła (6,5 %) stosowane wobec biodiesla. Zgodnie z informacjami uzyskanymi w trakcie dochodzenia kwota ta wyniosłaby około 100 EUR za tonę metryczną. Komisja obliczyła tę kwotę w oparciu o kwotę należności celnych, koszt transportu i koszt usług frachtowych, obliczone przez NBB (około 94 EUR), i zaokrągliła ją do 100 EUR, by uwzględnić również ewentualne dodatkowe wydatki ponoszone po przywozie.

⁽¹⁾ Ze względu na omyłkę pisarską w dokumencie ujawniającym ustalenia błędnie podano kwotę 884 EUR.

- (46) W konsekwencji, gdyby amerykańscy producenci wznowili wywóz do UE, musieliby dokonywać sprzedaży po cenie *ex-works* (mniej niż 805 EUR za tonę metryczną), która byłaby niższa niż ich cena sprzedaży krajowej w USA, czyli po cenie dumpingowej. Na podstawie okoliczności opisanych szczegółowo w motywach 63 i 71 dotyczących odpowiednio cen wywozu do państw trzecich oraz wolnych mocy produkcyjnych, prawdopodobne jest, że producenci amerykańscy wznowiliby wywóz do Unii, gdyby obowiązujące środki zostały zniesione, jako że umożliwiłoby im to obniżenie jednostkowych kosztów produkcji, jak szczegółowo wyjaśniono w motywie 72 poniżej.
- (47) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń NBB zakwestionowała dokładność średnich krajowych cen sprzedaży ustalonych przez Komisję i przypomniała, że w jednej ze swoich wcześniejszych uwag wskazała niższą wartość (789,36 EUR za tonę metryczną), ustaloną w oparciu o ceny podawane przez Departament Energetyki USA.
- (48) Komisja odrzuca to twierdzenie z następujących powodów:
- (49) W odniesieniu do średniej ceny wskazanej przez NBB, nie może być ona uważana za dokładną podstawę ze względu na to, że była to cena detaliczna, a nie cena *ex-factory*. Dokładniej rzecz ujmując, NBB podała średnią miesięczną cenę detaliczną (na stacji paliw) dla biodiesla w USA w lipcu 2014 r., mierzoną według ekwiwalentu galonów benzyny i wykorzystując kurs wymiany z tylko jednego punktu w czasie, tj. 19 września 2014 r.
- (50) Co się tyczy średniej ceny obliczonej przez Komisję, jest to wartość wiarygodna, biorąc pod uwagę, że z uwagi na brak współpracy ze strony producentów z USA, została ona obliczona przy wykorzystaniu najlepszych dostępnych informacji. Jest to średnia cen zgłoszonych przez niektórych producentów amerykańskich na początkowym etapie, cen zebranych przez przedsiębiorstwo badania rynku „Jacobsen”, udostępnionych przez samą NBB, i cen zebranych przez OPIS, udostępnionych przez EBB. Była to zwykła średnia, jako że zabrakło informacji na temat ilości, które umożliwiłyby obliczenie średniej ważonej. Mimo to te trzy wartości były bardzo podobne. Warunki Incoterms i poziom handlu nie były znane i nie mogły zostać wzięte pod uwagę. Ceny OPIS zostały jednak dostosowane, aby uwzględnić uzasadnione koszty transportu w USA. W świetle znaczących różnic między ceną krajową a ceną eksportową, wszelkie dostosowania uwzględniające warunki Incoterms i poziom handlu nie doprowadziłyby do zmiany wniosku, że amerykańscy producenci, chcąc wznowienia sprzedaży do Unii, musieliby sprzedawać po cenach dumpingowych.
- (51) NBB zakwestionowała również kwotę 100 EUR za tonę metryczną, użytą do obliczenia wiarygodnej średniej ceny eksportowej na podstawie średniej unijnej ceny biodiesla, i zasugerowała zamiast tego użycie kwoty 110,49 EUR. Jak wspomniano w motywie 45 powyżej, Komisja zastosowała kwoty zaproponowane przez NBB w odniesieniu do ceł, transportu i frachtu. Jedynie w odniesieniu do dodatkowych kosztów ponoszonych po przywozie Komisja użyła kwoty niższej niż 16,69 EUR, którą to wartość zaproponowała NBB, ponieważ NBB nie wykazała, że kwota kosztów ponoszonych po przywozie powinna wynosić 2 % ceny CIF na granicy. W każdym razie różnica między szacunkami Komisji a szacunkami NBB jest znikoma i nie zmienia wniosków co do prawdopodobieństwa wystąpienia dumpingu, biorąc również pod uwagę, że dokładne obliczenia dumpingu nie były wymagane w tym zakresie.
- (52) NBB stwierdziła, że, podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu, należało dokonać korekty z tytułu różnic fizycznych, by uwzględnić fakt, że głównym surowcem wykorzystywanym do produkcji biodiesla w USA są nasiona soi, podczas gdy w Unii głównym surowcem jest rzepak, który charakteryzuje się wyższą jakością i wyższą ceną.
- (53) Twierdzenie to należy odrzucić. W pierwotnym dochodzeniu dokonano korekty na podstawie porównania zweryfikowanych danych przekazanych przez producentów amerykańskich i producentów unijnych. Wobec braku współpracy ze strony producentów z USA podczas niniejszego przeglądu wygaśnięcia Komisja nie mogła przede wszystkim stwierdzić, że należy dokonać korekty. Po drugie, gdyby miano dokonać jakiegokolwiek korekty, Komisja nie mogłaby ustalić wysokości takiej korekty. Okoliczności panujące w momencie pierwotnego dochodzenia zmieniły się, w szczególności skład surowców stosowanych zarówno w UE, jak i w USA do produkcji biodiesla nie jest już taki sam. NBB wystąpiła również o korektę w wysokości 10 %, jednak nie uzasadniła tego poziomu korekty.
- (54) NBB i rząd USA stwierdzili, że ponieważ amerykańskie krajowe ceny są wyższe niż prawdopodobna cena eksportowa w wywozie do Unii, amerykańscy producenci zwiększyliby swoją sprzedaż krajową zamiast dokonywać wywozu do Unii, zwłaszcza w obliczu zwiększonej konsumpcji w USA.

- (55) Twierdzenie to jest bezzasadne i powinno zostać odrzucone. Konsumpcja w USA wzrosła w ostatnich latach, przede wszystkim ze względu na realizację polityki rządu dotyczącej m.in. zachęt i obowiązkowych celów określonych w programie paliw odnawialnych i programach pomocy służących wspieraniu produkcji i mieszania biodiesla. Z danych dostarczonych przez samą NBB wynika jednak, że konsumpcja biodiesla w USA w 2014 r. spadła w porównaniu z 2013 r. Nie ma dowodów na to, że konsumpcja wzrosła w latach 2015 i 2016. Przeciwnie, publicznie dostępne informacje ⁽¹⁾ sugerują, że obowiązkowe cele w zakresie wykorzystania paliw odnawialnych w USA pozostaną stabilne w nadchodzących latach. W konsekwencji jest bardziej prawdopodobne, że obecny poziom konsumpcji w USA pozostanie na stałym poziomie, a nie wzrośnie. Jako że w USA istnieje nadwyżka mocy produkcyjnych (zob. motyw 69 i poniższy motyw), producenci z USA nadal mieliby motywację do wywozu do Unii, nawet jeżeli dokonywaliby sprzedaży po cenie niższej niż cena krajowa, ale wciąż pokrywali swoje koszty zmienne.
- (56) NBB stwierdziła, że Komisja powinna była wyjaśnić, w jaki sposób zwiększenie wielkości produkcji doprowadziłoby do zmniejszenia kosztów produkcji po stronie producentów amerykańskich. W tym względzie należy od razu stwierdzić, że ze względu na brak współpracy Komisja nie mogła dokonać dokładnego obliczenia dotyczącego wpływu wzrostu wielkości produkcji na koszty producentów amerykańskich. Jednakże oczywiste jest z ekonomicznego punktu widzenia, że jeżeli koszty stałe rozkładane są na większą wielkość produkcji, jednostkowe koszty produkcji ulegają zmniejszeniu. Dotyczy to również sytuacji podnoszonej przez NBB, tj. gdy w produkcji biodiesla główną część kosztów stanowią koszty zmienne i zależą one od zastosowanych surowców. Koszty stałe muszą zostać przypisane do łącznej wielkości produkcji. Istotnie, informacje uzyskane od przemysłu unijnego potwierdziły, że koszt surowców stanowi znaczną część kosztów produkcji, lecz dokładne wartości procentowe zależą od użytych surowców, od tego, w jakim stopniu przedsiębiorstwo jest zintegrowane pionowo, oraz od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez przedsiębiorstwo. W tych okolicznościach Komisja miała prawo przyjąć, że zwiększenie produkcji doprowadziłoby do zmniejszenia kosztów produkcji po stronie producentów amerykańskich. Sytuacja ta byłaby odmienna jedynie w przypadku, gdyby cena eksportowa była tak niska, że nie pokrywałaby nawet cen wykorzystanego surowca, ale NBB nie przekazała żadnych uwag, które mogłyby poprzeć taki scenariusz.

3.3.2. Związek między cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do państw trzecich a cenami w USA

- (57) Inny element, który uzasadnia wnioski, iż występuje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu, jest oparty na analizie struktury wywozu biodiesla z USA do państw trzecich w ODP. Komisja zapoznała się z bazą danych Komisji Handlu Międzynarodowego USA i wyodrębniła ilości i wartości wywozu biodiesla objętego kodem HTS 382600 w ODP. Ilość poddana wywozowi (w tonach metrycznych) do wszystkich państw (w tym UE) wyniosła 567 018 ton. Średnia wartość jednej tony metrycznej w ODP wynosiła 753,34 EUR franco wzdłuż burty statku. Komisja obliczyła średnią cenę sprzedaży w dolarach amerykańskich za tonę metryczną i porównała ją ze średnią ceną sprzedaży na rynku krajowym w USA (ustaloną zgodnie z wyjaśnieniami w motywie 42 powyżej). Poniżej przedstawiono zestawienie ustaleń:

Tabela 1

Wielkość i ceny eksportowe wywozu z USA podczas ODP

Państwa przeznaczenia	Wielkość wywozu (w tonach metrycznych)	Odsetek wywozu do wszystkich krajów	Średnia wartość (USD na tonę metryczną)	Średnia wartość (EUR na tonę metryczną)	Dumping jako procent ceny eksportowej
Ogółem Gibraltar ⁽¹⁾	76 266	13	753,19	555,45	59
Ogółem Kanada	247 959	44	1 167,33	860,86	3
Ogółem Australia	4 267	1	1 019,77	752,04	17
Ogółem Malezja	103 773	18	891,44	657,41	34

⁽¹⁾ Gibraltar nie jest częścią unii celnych i przywóz produktów do Gibraltaru nie jest uważany za dopuszczenie produktów do swobodnego obrotu w Unii.

⁽¹⁾ Zob. na przykład: <http://biodiesel.org/news/news-display/2014/05/14/biodiesel-producers-hit-hard-by-policy-uncertainty>, wersja z dnia 6 lipca 2015 r.

- (58) Z tabeli wynika, że amerykańscy producenci wydają się obecnie dokonywać sprzedaży do państw trzecich po cenach dumpingowych, przy cenach eksportowych niższych niż ceny krajowe, w zakresie od 3 % do 59 %. W związku z tym Komisja stwierdziła, że skoro producenci amerykańscy prowadzą obecnie sprzedaż do państw trzecich po cenach dumpingowych, prawdopodobne jest, że prowadziliby wywóz do UE, poprzez przekierowanie części wywozu dokonywanego obecnie na inne rynki, również po cenach dumpingowych.
- (59) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń NBB zakwestionowała dokładność danych eksportowych, ponieważ kod HTS wykorzystany do oceny wielkości wywozu (38 26 00) obejmuje inne produkty, a zatem ceny eksportowej nie można porównać z krajową ceną biodiesla.
- (60) Komisja użyła tego kodu, ponieważ rząd USA sam stwierdził w swojej odpowiedzi na pytania w drugim uzupełniającym kwestionariuszu z dnia 19 grudnia 2014 r., że kod ten był stosowany od 2012 r. w celu zapewnienia dokładnych informacji statystycznych na temat wywozu biodiesla z USA. Chociaż kod ten powoduje zawyżenie wartości wywożonego produktu objętego postępowaniem, czyni to w znacznie mniejszym stopniu niż kody stosowane w przeszłości. Władze USA doszły do wniosku, że użyty kod stosunkowo dokładnie odzwierciedla wartość wywozu.
- (61) NBB twierdziła, że ceny krajowe obliczone przez Komisję nie mogą być porównywane z cenami eksportowymi podanymi w bazie danych ITC, a co za tym idzie – nie można użyć marginesów dumpingu obliczonych przez Komisję.
- (62) Podczas przeglądu wygaśnięcia nie ma potrzeby obliczania nowych marginesów dumpingu. W omawianym przypadku, po wprowadzeniu środków, wywóz po cenach dumpingowych ustał, więc w analizie skupiono się na prawdopodobieństwie wznowienia wywozu po cenach dumpingowych. Wobec braku współpracy ze strony producentów z USA, Komisja wykorzystała dostępne fakty. Według tego scenariusza ceny eksportowe stosowane w wywozie do państw trzecich są miarodajne i mogą być wykorzystane jako wskaźnik do oceny tego, co się stanie po wygaśnięciu środków. Dokładniej rzecz ujmując, porównanie cen krajowych i cen eksportowych stosowanych w wywozie do państw trzecich nie ma na celu obliczenia dokładnych marginesów dumpingu, lecz wskazuje na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków.

3.3.3. Związek między cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do państw trzecich i poziomem cen w Unii

- (63) Rynek unijny jest atrakcyjnym rynkiem dla wywozu biodiesla z USA. W oparciu o bazę danych Komisji Handlu Międzynarodowego USA, o której mowa w motywie 57 powyżej, w ODP średnia cena eksportowa dla wszystkich miejsc przeznaczenia wyniosła 1 021,52 USD (753,34 EUR) za tonę metryczną. Najwyższa średnia cena stosowana była w przypadku wywozu do Kanady (1 167,33 USD lub 860,86 EUR za tonę metryczną), natomiast najniższa w przypadku wywozu do Gibraltaru (753,19 USD lub 555,45 EUR za tonę metryczną).
- (64) Ta średnia cena wywozu była niższa niż średnia cena biodiesla sprzedawanego w Unii przez producentów unijnych w ODP (905 EUR za tonę metryczną). Nawet jeżeli producenci amerykańscy musieliby sprzedawać po cenie poniżej 905 EUR za tonę, by wejść na rynek unijny, nadal mieliby motywację, aby przekierować część obecnego wywozu do państw trzecich na rynek unijny, ponieważ jest on atrakcyjniejszy niż rynki niektórych innych państw trzecich.
- (65) NBB i rząd USA twierdzili, że obecna sprzedaż eksportowa z USA do państw trzecich nie byłaby skierowana do Unii, ponieważ największym pojedynczym rynkiem eksportowym jest Kanada, w którym to państwie ceny są wyższe niż cena *ex-works* przy wywozie do Unii.
- (66) Komisja odniosła się jednak do „części obecnej sprzedaży eksportowej”, a nie do jej całości. Komisja nie twierdziła, że amerykańscy producenci zaprzestaliby prowadzenia wywozu do Kanady i przekierowaliby tę sprzedaż do Unii. Rzeczywiście, Kanada również mogłaby być uznawana za atrakcyjny rynek dla producentów z USA, jednak ma ograniczoną wielkość w stosunku do rynku unijnego⁽¹⁾, który w dalszym ciągu jest największym rynkiem biodiesla na świecie.
- (67) NBB twierdziła również, że obecny wywóz do Malezji nie zostanie przekierowany do Unii, ponieważ konsumpcja w tym państwie rośnie oraz nie są tam nakładane cła na przywóz biodiesla.

(1) Konsumpcja biodiesla w Kanadzie w 2015 r. wyniesie nieco powyżej 300 000 ton. Zob. przykład: http://gain.fas.usda.gov/Recent%20GAIN%20Publications/Biofuels%20Annual_Ottawa_Canada_11-24-2014.pdf, wersja z dnia 6 lipca 2015 r.

- (68) Jednak w oparciu o średnie ceny wywozu z USA do Malezji, podane w bazie danych ITC, widać, że sprzedaż do Unii byłaby dla producentów z USA bardziej rentowna niż sprzedaż do Malezji, nawet po dodaniu zwykłych należności celnych. Jak pokazano w tabeli 1 powyżej, podczas ODP ceny eksportowe przy wywozie do Malezji są znacznie niższe niż ceny w Unii. Ponadto konsumpcja w Malezji może rosnąć, ale może rosnąć również produkcja w Malezji, która jest w szczególności oparta na oleju palmowym. Można również w sposób uzasadniony spodziewać się, że sąsiadująca z nią Indonezja, która posiada znaczącą produkcję biodiesla, zwiększy wywóz do Malezji w przypadku wzrostu konsumpcji. W związku z tym wniosek ten należy odrzucić.

3.3.4. Niewykorzystane moce produkcyjne

- (69) Znaczące wolne moce produkcyjne producentów amerykańskich stanowią zachętę do zwiększenia produkcji i sprzedaży biodiesla po cenach dumpingowych na rynek unijny. Ze względu na brak współpracy producentów z USA, Komisja określiła amerykańskie moce produkcyjne w oparciu o dostępne informacje na stronach internetowych Agencji Ochrony Środowiska Stanów Zjednoczonych (EPA) i Urzędu ds. Informacji o Energii USA (EIA).
- (70) Producenci biodiesla w USA muszą informować oba te organy (odpowiednio co rok i miesiąc) o swoich istniejących i planowanych mocach produkcyjnych, a także ich produkcji, materiałach, zapasach i sprzedaży biodiesla.
- (71) Na podstawie danych z EIA zdolność producentów biodiesla w USA w ODP wynosiła 7 128 000 ton. Wielkość ta jest bardzo zbliżona do wielkości przekazanej przez NBB w oparciu o informacje przedstawione przez jej członków agencji EPA, tj. 6 963 000 ton.
- (72) Rzeczywista produkcja biodiesla w USA w ODP wynosiła 4 450 000 tony (dane EIA), co odpowiada odsetkowi wykorzystania mocy produkcyjnych w wysokości 62,4 % i wolnym mocom produkcyjnym w wysokości 37,6 %, tj. 2 678 000 ton. W przypadku wygaśnięcia środków te wolne moce prawdopodobnie zostaną wykorzystane do zapewnienia podaży na rynku unijnym. Producenci amerykańscy mogą rzeczywiście z łatwością zwiększyć swoją produkcję i wywóz do UE oraz czerpać korzyści ekonomiczne ze wzrostu wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych i zmniejszenia kosztu jednostkowego produkcji. Skierowanie amerykańskich wolnych mocy produkcyjnych na rynek unijny mogłoby mieć znaczący wpływ, gdyż wynoszą one prawie 22 % unijnej konsumpcji w ODP.
- (73) W tym względzie NBB zgłosiła szereg uwag. Po pierwsze, NBB zwróciła uwagę, że rzeczywiste amerykańskie moce produkcyjne byłyby niższe niż te, które były uwzględnione przez Komisję. Według NBB, szereg zakładów produkcyjnych w Stanach Zjednoczonych, choć są zarejestrowane, pozostają nieaktywne, a zatem faktyczna moc produkcyjna wynosi 5 409 000 ton. NBB podała także, że produkcja biodiesla w ODP była wyższa i wyniosła 5 084 000 ton. W rezultacie NBB twierdziła, że wykorzystanie mocy produkcyjnych wynosi ok. 94 %, i że istnieją niewielkie wolne moce produkcyjne, które mogłyby zostać skierowane na wywóz do UE w przypadku uchylenia środków.
- (74) Twierdzenie to zostało odrzucone. Danych dostarczonych przez NBB nie można było pogodzić z oficjalnie dostępnymi danymi. Producenci biodiesla w USA są zobowiązani do przedkładania EIA miesięcznych sprawozdań w postaci formularza (EIA-22M „Comiesięczne badanie wielkości produkcji biodiesla”) i wskazywania, oprócz innych danych, rocznych mocy produkcyjnych i ich statusu operacyjnego, tj. czy pozostają aktywni, czasowo nieaktywni, czy też trwale zaprzestali działalności. Od stycznia 2013 r. zarejestrowane moce produkcyjne różniły się nieznacznie z miesiąca na miesiąc, ale były ogólnie dość stabilne.
- (75) Ponadto producenci biodiesla w USA są zobowiązani do przekazywania corocznie do EPA, między innymi, informacji na temat typu lub typów paliw ze źródeł odnawialnych, które powinny być wyprodukowane lub przywiezione, a także istniejących i planowanych mocy produkcyjnych.
- (76) Zgłoszone przez amerykańskich producentów biodiesla moce produkcyjne są zatem regularnie aktualizowane i uznaje się je zatem za dokładne źródło informacji. Nawet jeżeli moce produkcyjne są obecnie niewykorzystane, muszą być brane pod uwagę przy obliczaniu wolnych mocy dostępnych w przypadku zwiększenia produkcji i wywozu.
- (77) Ponadto, jak stwierdzono w uwagach NBB, dostarczone przez nią dane na temat wartości mocy produkcyjnych nie obejmowały już trwale zaprzestanej działalności. Zakłady, które nie zaprzestały trwale swojej działalności, mogą z definicji rozpocząć produkcję na nowo w przypadku zmiany sytuacji rynkowej w przyszłości (np. otwarcie rynku unijnego). Test „prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia” w ramach przeglądu wygaśnięcia wymaga dalekowzrocznego podejścia i uwzględnienia tego, co mogłoby się wydarzyć w przyszłości w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków, a nie zwykłego podsumowania sytuacji, jaka występowała podczas ODP.

- (78) Komisja uważa zatem, że aktualnie zarejestrowana wielkość mocy produkcyjnych stanowi dokładną podstawę obliczenia całkowitych amerykańskich mocy produkcyjnych oraz wolnych mocy produkcyjnych, i odrzuca twierdzenie NBB.
- (79) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń NBB utrzymywała, że moce produkcyjne nie powinny uwzględniać niewykorzystanych mocy produkcyjnych, nawet jeśli moce te nie zostały zgłoszone władzom USA jako rozmontowane lub trwale wyłączone.
- (80) Jak wynika jednak z instrukcji EIA cytowanych przez NBB, „roczne moce produkcyjne oznaczają ilość biodiesla, którą może wyprodukować w danym roku kalendarzowym zakład, przy założeniu normalnych przestojów z powodu konserwacji. Obejmują one moce nieczynnych zakładów do czasu rozmontowania lub opuszczenia zakładu”. Z powyższych instrukcji wynika, że EIA uwzględnia wszystkie możliwe zakłady, które potencjalnie mogą stać się ponownie aktywne. W konsekwencji, wbrew temu, co twierdzi NBB, zakłady, które nie zostały rozmontowane lub nie są trwale wyłączone z definicji, mogą w przypadku zmiany warunków rynkowych ponownie rozpocząć produkcję.
- (81) Komisja uznała zatem, że aktualnie zarejestrowana wielkość mocy produkcyjnych stanowiła dokładną podstawę obliczenia całkowitych amerykańskich mocy produkcyjnych oraz wolnych mocy produkcyjnych.
- (82) NBB stwierdziła również, że amerykański przemysł biodiesla nie został stworzony do funkcjonowania jako przemysł eksportujący, gdyż większość zakładów produkcyjnych w USA wytwarza mniej niż 15 000 000 galonów biodiesla (55 000 ton metrycznych) rocznie. Rzekomo składowanie zapasów biodiesla wyprodukowanych w ciągu kilku tygodni z przeznaczeniem na pojedynczą wysyłkę eksportową nie byłoby wykonalne z ekonomicznego punktu widzenia.
- (83) Twierdzenie to również zostało odrzucone. Przemysł biodiesla w USA może dokonywać wywozu i przed wprowadzeniem obowiązujących środków amerykańscy producenci wywozili znaczne ilości biodiesla na rynek unijny, do 1 137 000 ton podczas okresu objętego dochodzeniem pierwotnym (od dnia 1 kwietnia 2007 r. do dnia 31 marca 2008 r.). Pokazuje to, że istnieją producenci amerykańscy dysponujący mocami produkcyjnymi wystarczająco dużymi, aby móc dokonywać wywozu. Producenci amerykańscy niedysponujący mocami produkcyjnymi wystarczająco dużymi, by wysłać swoją produkcję do Unii, będą nadal obsługiwać rynek krajowy, a przedsiębiorstwa handlowe będą mogły zgromadzić produkty pochodzącą z kilku zakładów i dokonać jej wywozu.
- (84) Podsumowując, przemysł biodiesla w USA posiada znaczące wolne moce produkcyjne, a zatem gdyby dopuszczono do wygaśnięcia obowiązujących środków, istniałaby silna zachęta do przywrócenia wywozu na rynek UE.

3.3.5. Obchodzenie i absorpcja środków

- (85) Jak wspomniano w motywie 2, środki antydumpingowe wprowadzone w 2009 r. były obchodzone poprzez przeładunek w Kanadzie i w drodze zmiany składu mieszanki. Istnienie takiej praktyki wskazuje na zainteresowanie niektórych producentów amerykańskich wejściem na rynek unijny, nawet po wprowadzeniu środków, a zatem jest uznawane za oznakę prawdopodobieństwa wystąpienia w przyszłości praktyk dumpingowych.
- (86) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń NBB stwierdziła, że zdarzenia te miały miejsce cztery lata przed ODP i nie mogą stanowić podstawy do wyciągnięcia jakichkolwiek wniosków w niniejszej sprawie.
- (87) Komisja utrzymuje, że istnienie wcześniejszych praktyk stosowanych przez te same podmioty gospodarcze nie jest decydujące jako takie, ale nadal można uznać je za wskazanie, że amerykańscy producenci są w dużym stopniu zainteresowani wejściem na rynek unijny.

3.3.6. Pozostałe kwestie

- (88) W ODP produkcja biodiesla w USA (4 450 000 ton) była niższa od konsumpcji (4 896 000 ton). W związku z tym do USA przywożono więcej biodiesla, niż wywożono z tego kraju. Ten stan rzeczy mógł wynikać z niepewności co do celów w zakresie obowiązkowej produkcji biodiesla w ramach programu standardu paliw odnawialnych (1,28 mld galonów, czyli 4 238 000 ton w 2014 r., pozostającej na niezmiennym poziomie w stosunku do 2013 r.) oraz możliwości wykorzystania w programie standardu paliw odnawialnych przywożonego

biodiesla i występowania o ulgę podatkową dotyczącą biodiesla w USA podczas stosowania tego programu. W ODP całkowita wielkość przywozu wynosiła 1 072 000 ton, a wywóz ogółem 567 000 ton. Jeśli jednak dostępne moce produkcyjne nie zostały wykorzystane do zaspokojenia popytu wewnętrznego w okresie badanym, jest mało prawdopodobne, że takie dostępne moce produkcyjne zostaną wykorzystane w przyszłości w tym samym celu. Ustalono, że w ODP moce produkcyjne w USA (7 128 000 ton) znacznie przekraczały krajową konsumpcję. Oznacza to, że jeżeli otworzą się możliwości sprzedaży na rynki eksportowe, będzie to stanowić zachętę dla producentów USA, którzy prawdopodobnie wykorzystają wolne moce produkcyjne. Gdyby mogli oni wykorzystać wolne moce produkcyjne do zaspokojenia krajowej konsumpcji, już by to zrobili.

- (89) W tym kontekście należy zauważyć, że unijny rynek jest bardzo atrakcyjny, ponieważ jest największy na świecie, a ponadto istnieją znaczne unijne i krajowe środki zachęcające do konsumpcji biodiesla. Co za tym idzie, dla producentów z USA korzystne byłoby wykorzystanie ich wolnych mocy produkcyjnych w pełnym zakresie, a także przekierowanie na rynek unijny części ich sprzedaży eksportowej wysyłanej obecnie na mniej rentowne rynki państw trzecich.
- (90) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń NBB stwierdziła, że fakt, iż podczas ODP konsumpcja biodiesla w USA była wyższa niż produkcja, wskazuje, że producenci amerykańscy nie posiadają wolnych mocy produkcyjnych, które mogłyby zostać użyte do wejścia na rynek unijny, w przypadku gdyby dopuszczono do wygaśnięcia środków.
- (91) Komisja uznała, że ustalone niewykorzystane moce produkcyjne w USA, które mogłyby zostać użyte do zaspokojenia całej konsumpcji w USA, ale w chwili obecnej nie są wykorzystywane do tego celu, najprawdopodobniej posłużyłyby do zaspokojenia innych rynków, na których istnieje popyt, a w szczególności rynku unijnego, na którym amerykańscy producenci eksportujący są w tej chwili nieobecni. Komisja podkreśliła, że moce produkcyjne znacznie przekraczają konsumpcję w USA, a w związku z tym niewykorzystane moce produkcyjne byłyby dostępne i umożliwiłyby wywóz do Unii, gdyby dopuszczono do wygaśnięcia obowiązujących środków.

3.3.7. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu

- (92) Z uwagi na znaczne wolne moce produkcyjne przemysłu amerykańskiego, a także atrakcyjność rynku unijnego pod względem rozmiaru i cen sprzedaży, w szczególności w odniesieniu do poziomu cen wywozu z USA do państw trzecich, jak również wcześniejsze praktyki obchodzenia środków Komisja stwierdziła, że dumpingowy przywóz z USA może ponownie wystąpić, jeżeli obowiązujące środki zostaną zniesione.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (93) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez ok. 200 producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (94) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosła blisko 11 600 000 ton. Komisja ustaliła tę wartość w oparciu o wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, takie jak informacje przekazane w skardze oraz dane zebrane od producentów unijnych podczas dochodzenia. Jak wskazano w motywach 12–13 powyżej, do próby wybrano siedmiu producentów unijnych, reprezentujących blisko 30 % łącznej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (95) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji unijnej na podstawie wielkości całkowitej produkcji w Unii, pomniejszonej o wywóz i powiększonej o przywóz z państw trzecich. Wartości dotyczące wielkości przywozu i wywozu pochodzą z danych Eurostatu.

- (96) Wielkość konsumpcji w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii

	2011	2012	2013	ODP
Całkowita konsumpcja w Unii (w tonach metrycznych)	11 130 119	11 856 626	11 382 324	12 324 479
<i>Indeks</i>	100	107	102	111

Źródło: Dane od przemysłu unijnego, Eurostat.

- (97) Z powyższych informacji wynika, że konsumpcja biodiesla w Unii wzrosła w okresie badanym o 11 %.

4.3. Przywóz produktu objętego przeglądem z państwa, którego dotyczy postępowanie**4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie**

- (98) Jak wspomniano powyżej (motyw 40) przywóz biodiesla z USA do Unii, według danych Eurostatu, spadł niemal do zera po wprowadzeniu środków w 2009 r.
- (99) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, i udział w rynku kształtowały się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu z USA i udział w rynku

	2011	2012	2013	ODP
Stany Zjednoczone (w tonach metrycznych)	2 442	803	7	13
<i>Indeks</i>	100	33	0	1
Udział w rynku	0	0	0	0

Źródło: Eurostat.

4.3.2. Ceny i podcięcie cenowe

- (100) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przywóz biodiesla z USA do Unii był znikomy i nie mógł stanowić wiarygodnej podstawy obliczenia podcięcia cenowego.
- (101) Analizę przeprowadzono więc między średnią ceną biodiesla produkowanego i sprzedawanego w Unii przez przemysł unijny oraz średnią ceną eksportową biodiesla z USA stosowaną wobec państw trzecich podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądownym, na podstawie danych statystycznych Komisji Handlu Międzynarodowego USA. Jak wspomniano powyżej (motyw 63), średnia cena eksportowa dla wszystkich państw wyniosła około 753 EUR za tonę metryczną FAS (franco wzdłuż burty statku). W celu obliczenia prawdopodobnej i uzasadnionej ceny eksportowej dotyczącej sprzedaży do Unii należałoby dodać do tej średniej ceny eksportowej koszty transportu i ubezpieczenia, jak również stawkę celną 6,5 % i koszty ponoszone po przywozie. Koszty te szacuje się na około 100 EUR za tonę metryczną (zob. motyw 45 powyżej). Wynika z tego, że szacunkowa cena eksportowa dotycząca sprzedaży do Unii spowodowałaby podcięcie cen unijnych, które wyniosły 905 EUR w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

- (102) NBB stwierdziła, że Komisja nie wyjaśniła, dlaczego wykorzystwała średnie amerykańskie ceny eksportowe przy wywozie do państw trzecich do ustalenia prawdopodobnej unijnej ceny eksportowej, a nie wyższe cen eksportowe stosowane przy wywozie do Kanady. Podnosi ona również, że Komisja nie wyjaśniła, na jakiej podstawie zastosowała korektę w wysokości 100 EUR do szacowanej ceny eksportowej w wywozie do Unii, i że nie uwzględniła kosztów ponoszonych po przywozie, a także rzekomych różnic cen wynikających z różnych surowców. W związku z tym analiza podjęcia cenowego była rzekomo błędna.
- (103) Dochodzenie wykazało, jak opisano w motywie 57 powyżej, że ceny eksportowe przy wywozie z USA różnią się znacznie w zależności od miejsca przeznaczenia. W związku z tym, przy braku współpracy ze strony producentów amerykańskich, aby ustalić rozsądną i prawdopodobną cenę eksportową przy wywozie do Unii, Komisja określiła tę cenę na podstawie średniej dla wywozu do wszystkich miejsc przeznaczenia. Zastosowanie najwyższej ceny eksportowej, jak proponowała NBB, nie byłoby właściwe, w taki sam sposób jak niewłaściwe byłoby zastosowanie najniższej ceny eksportowej. W odniesieniu do komponentów i źródła korekty w wysokości 100 EUR, w tym kosztów ponoszonych po przywozie i różnic w cenach związanych z surowcami, NBB przedstawiła zasadniczo identyczne wnioski w odniesieniu do obliczeń dotyczących dumpingu. Z przyczyn wymienionych powyżej w motywach 51 i 53 zarzuty te zostają odrzucone także w odniesieniu do analizy podjęcia.

4.3.3. Przywóz z innych państw trzecich

- (104) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 4

Przywóz z państw trzecich

	2011	2012	2013	ODP
Malezja (tony metryczne)	16 622	36 543	211 430	314 494
Indonezja (tony metryczne)	1 087 517	1 133 946	394 578	204 086
Argentyna (tony metryczne)	1 422 142	1 475 824	425 239	153 607
Pozostałe (tony metryczne)	139 580	153 529	177 889	206 592
Ogółem (tony metryczne)	2 665 861	2 799 842	1 209 136	878 779
<i>Indeks</i>	100	105	45	33
Udział w rynku	24,0 %	23,6 %	10,6 %	7,1 %
<i>Indeks</i>	100	99	44	30
Średnia cena (EUR/tonę)	927	932	779	786
<i>Indeks</i>	100	100	84	85

Źródło: Eurostat.

- (105) Wielkość przywozu biodiesla z państw trzecich innych niż USA spadła znacznie w okresie badanym, co znajduje odzwierciedlenie w podobnym spadku udziału w rynku. Spadek wielkości przywozu w 2013 r. zbiega się z wprowadzeniem środków antydumpingowych na przywóz biodiesla z Indonezji i Argentyny. Średnia cena spadła w tym samym okresie również o 15 %. Tendencja cenowa jest podobna do tendencji w odniesieniu do cen

przemysłu unijnego na rynku unijnym (zob. tabela 8 poniżej) i można ją przypisać głównie spadkowi cen surowców. Choć poziom cen jest około 13 % poniżej średniej ceny unijnej, udział rynkowy tego przywozu jest niewielki i nie ma znaczącego wpływu na przemysł unijny.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi ogólne

- (106) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przeprowadzono analizę wszystkich istotnych wskaźników ekonomicznych mających wpływ na stan przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (107) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja przeprowadziła analizę wskaźników makroekonomicznych na podstawie danych dotyczących wszystkich producentów unijnych oraz analizę wskaźników mikroekonomicznych na podstawie zweryfikowanych danych od producentów unijnych objętych próbą. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (108) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu i poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (109) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszt pracy, zapasy, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (110) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2011	2012	2013	ODP
Wielkość produkcji (w tonach metrycznych)	8 547 884	9 138 558	10 528 886	11 596 824
<i>Indeks</i>	100	107	123	136
Moce produkcyjne (w tonach metrycznych)	16 072 000	16 190 288	16 997 288	16 746 869
<i>Indeks</i>	100	101	106	104
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	53 %	56 %	62 %	69 %
<i>Indeks</i>	100	106	116	130

Źródło: Dane dostarczone przez EBB (wnioskodawca).

- (111) Podczas gdy moce produkcyjne utrzymywały się na stosunkowo stabilnym poziomie w okresie badanym (+ 4 %), wielkość produkcji wzrosła znacząco od 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Ten wzrost wielkości produkcji może być częściowo wytłumaczony wzrostem konsumpcji w Unii w tym samym okresie, lecz jest on również zbieżny z wprowadzeniem środków antidumpingowych na przywóz biodiesla z Indonezji i Argentyny, co miało wyraźnie pozytywny wpływ na wielkość produkcji przemysłu unijnego.

- (112) W wyniku utrzymywania się stabilnego poziomu mocy produkcyjnych oraz wzrostu wielkości produkcji wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło w okresie badanym o 30 % i wynosiło 69 % pod koniec okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.
- (113) NBB twierdzi, że niepoufne odpowiedzi na kwestionariusz udzielone przez niektóre przedsiębiorstwa objęte próbą wskazywały na duże wykorzystanie mocy produkcyjnych, wahające się w przedziale od 78 % do co najmniej 93 %. Twierdzi się zatem, że niższa średnia stopa wykorzystania mocy produkcyjnych dla całego przemysłu wynika raczej z czynników strukturalnych, a nie z przywozu. W takich okolicznościach wykorzystanie mocy produkcyjnych rzekomo nie powinno być brane pod uwagę jako wskaźnik pokazujący, że unijny przemysł biodiesla wciąż jeszcze zwalcza skutki wcześniejszego dumpingu.
- (114) Nie można zgodzić się z powyższym stwierdzeniem. Wykorzystanie mocy produkcyjnych jest tylko jednym z wielu makrowskaźników, które Komisja rozważa, analizując ogólną sytuację przemysłu unijnego. Fakt, że niektóre przedsiębiorstwa objęte próbą mogą w większym stopniu wykorzystywać moce produkcyjne jest normalny, ponieważ makrowskaźniki opierają się na średniej ważonej dla całego przemysłu unijnego. Fakt, że niektórzy producenci biodiesla w Unii szybciej lub w większym stopniu poprawili swoją sytuację, zwłaszcza w ramach wysoce rozdrobnionego przemysłu, nie czyni tego wskaźnika zbędnym dla dokonania ogólnej oceny sytuacji przemysłu unijnego.

4.4.2.2. Wielkość przywozu i udział w rynku

- (115) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2011	2012	2013	ODP
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach metrycznych)	8 497 073	8 863 191	9 741 548	10 966 576
<i>Indeks</i>	100	104	115	129
Udział w rynku	76,3 %	74,8 %	85,6 %	89,0 %
<i>Indeks</i>	100	98	112	117

Źródło: Dane dostarczone przez EBB (wnioskodawca).

- (116) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego znacznie wzrosła, odpowiednio do wzrostu produkcji w okresie badanym. W rezultacie również jego udział w rynku unijnym wzrósł z 76 % na początku okresu badanego do 89 % na koniec okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Pozytywny trend w zakresie wielkości sprzedaży i udziału w rynku pokazuje, że obowiązujące środki antydumpingowe i antysubsydjne miały pozytywny wpływ na przemysł unijny.

4.4.2.3. Wzrost

- (117) Konsumpcja w Unii wzrosła o 11 % w okresie badanym, podczas gdy wielkość produkcji i sprzedaży wzrosła o około 30 %. Ponadto wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło o prawie 30 %, a moce utrzymywały się na względnie stałym poziomie, odnotowując jedynie niewielki wzrost. Jednocześnie zatrudnienie wzrastało (zob. tabela 7 poniżej), natomiast poziom inwestycji uległ zmniejszeniu (tabela 11 poniżej) w okresie badanym. Ogólnie można stwierdzić, że przemysł unijny znajduje się w okresie wzrostu.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

(118) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2011	2012	2013	ODP
Liczba pracowników	2 123	2 125	2 351	2 326
<i>Indeks</i>	100	100	111	110
Wydajność (w tonach metrycznych na pracownika)	4 021	4 301	4 479	4 986
<i>Indeks</i>	100	107	111	124

Źródło: Dane dostarczone przez EBB (wnioskodawca).

- (119) Liczba pracowników w przemyśle biodiesla w Unii utrzymywała się na stałym poziomie na początku okresu badanego, ale następnie wzrosła o 10 % od 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Trend ten jest w pełni zgodny z trendami innych wskaźników szkody, takich jak wielkość produkcji i sprzedaży, i wskazuje na trwającą poprawę sytuacji przemysłu unijnego po wcześniejszym dumpingu i subsydiowaniu.
- (120) W związku z tym, że wzrost zatrudnienia jest proporcjonalnie mniejszy niż wzrost produkcji biodiesla, przeciętna wydajność pracownika wzrosła odpowiednio o prawie 25 % w okresie badanym, co wskazuje na fakt, że przemysł unijny staje się coraz bardziej wydajny.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (121) Jak wspomniano powyżej w motywie 40, przywóz biodiesla z USA praktycznie ustał po wprowadzeniu środków w 2009 r. i nie stwierdzono dumpingu podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym wielkość dumpingu nie może zostać poddana ocenie. Jednakże analiza wskaźników szkody wykazuje, że obowiązujące środki przeciwko USA oraz późniejsze środki wprowadzone wobec przywozu z Argentyny i Indonezji miały pozytywny wpływ na przemysł unijny, którego sytuacja stopniowo poprawia się po wcześniejszym dumpingu.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (122) Średnia ważona jednostkowych cen sprzedaży (ex-works) naliczanych przez producentów unijnych objętych próbą klientom niepowiązanym w Unii kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży w Unii

	2011	2012	2013	ODP
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (w EUR/tonę metryczną)	1 105	1 079	964	905
<i>Indeks</i>	100	98	87	82

	2011	2012	2013	ODP
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/tonę metryczną)	1 107	1 153	969	868
<i>Indeks</i>	100	104	88	78

Źródło: Zweryfikowane dane przekazane przez producentów unijnych objętych próbą.

- (123) Średnie ceny sprzedaży w Unii zmniejszyły się stopniowo w okresie badanym, przy czym jednostkowy koszt produkcji wykazywał podobną tendencję. Ponieważ biodiesel jest sprzedawany jako towar, przemysł unijny nie był w stanie utrzymać wyższej ceny sprzedaży, lecz raczej obniżał ceny wraz z obniżeniem kosztów produkcji. Dlatego też przemysł unijny nie był w stanie w pełni odnieść korzyści z niższych kosztów surowca. Z drugiej strony jednostkowy koszt produkcji zmniejszył się nieco więcej niż średnia cena jednostkowa, co wskazuje na poprawę wydajności przemysłu unijnego.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (124) Średnie koszty pracy producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średni koszt pracy na pracownika

	2011	2012	2013	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	60 866	59 081	60 802	61 807
<i>Indeks</i>	100	97	100	102

Źródło: Zweryfikowane dane przekazane przez producentów unijnych objętych próbą.

- (125) Średni koszt pracy na pracownika pozostawał na stabilnym poziomie w okresie badanym.

4.4.3.3. Zapasy

- (126) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2011	2012	2013	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach metrycznych)	84 734	118 256	92 825	91 202
<i>Indeks</i>	100	140	110	108
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	4	5	4	3
<i>Indeks</i>	100	125	100	75

Źródło: Zweryfikowane dane przekazane przez producentów unijnych objętych próbą.

- (127) Zapasy pozostawały stosunkowo stabilne na normalnym poziomie w okresie badanym.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (128) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2011	2012	2013	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	2,0	- 1,4	1,1	3,8
<i>Indeks</i>	100	- 70	55	190
Przepływy pieniężne (w EUR)	67 930 517	1 004 296	135 656 898	66 832 681
<i>Indeks</i>	100	1	200	98
Inwestycje (w EUR)	12 122 366	9 859 293	9 133 725	8 314 180
<i>Indeks</i>	100	81	75	69
Zwrot z inwestycji (% sprzedaży netto)	14,0	- 14,2	12,5	44,2
<i>Indeks</i>	100	- 101	89	315

Źródło: Zweryfikowane dane przekazane przez producentów unijnych objętych próbą.

- (129) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Rentowność wzrosła z 2,0 % w 2011 r. do 3,8 % pod koniec okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Rentowność spadła jednak w 2012 r. do poziomu ujemnego (- 1,4 %), co zapewne zostało wywołane znacznymi ilościami dumpingowego przywozu z Indonezji i Argentyny, który zastąpił wcześniejszy przywóz z USA.
- (130) Przepływy pieniężne netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Chociaż nie można ustalić jasnej tendencji w okresie badanym, przedsiębiorstwa objęte próbą utrzymywały w tym okresie dodatnie przepływy pieniężne.
- (131) W okresie badanym inwestycje zmalały. Jednakże zważywszy na dodatnie przepływy pieniężne i znaczne zwiększenie zwrotu z inwestycji, jak pokazano w tabeli powyżej, nic nie wskazuje na to, by przemysł unijny napotkał trudności w pozyskiwaniu kapitału lub dokonywaniu dalszych inwestycji w przypadku, gdyby inwestycje te były konieczne w okresie badanym.
- (132) NBB twierdzi, że zysk w wysokości 3,8 % nie zgadza się z ich własnymi obliczeniami, opartymi na danych z niepoufnych wersji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych, i podała marżę zysku w wysokości 8,5 %.

- (133) Komisja przeanalizowała to stwierdzenie i ustaliła, że NBB uzyskała odmienny wynik na podstawie metodyki lub obliczeń, które były nieprawidłowe z kilku powodów. Po pierwsze, jej obliczenia rentowności w ODP nie były oparte na odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, jak utrzymywano, lecz na danych z kontroli wrywkowej, które jednak zawierają informacje odnoszących się nie do ODP, lecz do innego okresu. Po drugie, koszt produkcji wykorzystany przez NBB do obliczenia rentowności był oparty na koszcie produkcji innej próby przedsiębiorstw wykorzystanej w innym dochodzeniu, a zatem nie można go po prostu przenieść do niniejszego dochodzenia. Wreszcie, Komisja ustaliła średnią marżę zysku przedsiębiorstw objętych próbą na podstawie wiarygodnych i zweryfikowanych danych tych przedsiębiorstw. W związku z tym stwierdzenie NBB zostaje odrzucone.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (134) Analiza wskaźników ekonomicznych pokazuje, że produkcja i sprzedaż wzrosły w okresie badanym, natomiast konsumpcja w Unii zmalała jedynie w ograniczonym zakresie. W rezultacie przemysł unijny zwiększył swój udział w rynku unijnym. Jednocześnie zarówno ceny sprzedaży, jak i koszty produkcji spadły w podobnym stopniu. Uniemożliwiło to przemysłowi unijnemu pełne osiągnięcie korzyści ze zwiększonej wielkości sprzedaży, pomimo znacznego zmniejszenia przywozu z państw trzecich.
- (135) Z drugiej strony, rentowność utrzymywała się na niskim poziomie w okresie badanym, a przemysł unijny nawet poniósł straty w 2012 r. Nawet zyski osiągnięte podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, nieznacznie poniżej 4 %, są znacznie niższe niż zyski, jakie przemysł unijny powinien być w stanie osiągnąć w normalnych warunkach rynkowych. Komisja przypomina również, że w ramach pierwotnego dochodzenia, które doprowadziło do wprowadzenia obowiązujących środków, Rada ustanowiła rozsądny (docelowy) zysk, jaki przemysł unijny powinien być w stanie uzyskać przy braku dumpingu na poziomie 15 % ⁽¹⁾. W wyniku przeprowadzonego później dochodzenia dotyczącego przywozu biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji, poziom zysku, którego przemysł unijny powinien się spodziewać przy braku dumpingu, został jednak nieznacznie skorygowany w dół, przede wszystkim ze względu na wzrost konkurencji na rynku unijnym i dojrzałość przemysłu biodiesla w Unii, i został ustalony na poziomie 11 % ⁽²⁾.
- (136) Szereg wskaźników ekonomicznych istotnych dla oceny obecnego stanu przemysłu unijnego wykazuje pozytywną tendencję, a tym samym wskazuje, że obowiązujące środki antydumpingowe miały pozytywny wpływ na przemysł unijny. Jednakże poziom zysku przemysłu unijnego jest nadal bardzo niski i znacznie niższy od zysku docelowego określonego podczas poprzednich dochodzeń. Ponadto poziom inwestycji jest niski i zmniejszył się również w okresie badanym o 30 %, a wykorzystanie mocy produkcyjnych, choć rośnie, pozostaje wciąż poniżej 70 %, w porównaniu ze stopą wykorzystania wynoszącą około 90 %, w okresie gdy przywóz dumpingowy nie występował na rynku unijnym (w latach 2004–2006) i gdy uznawano, że przemysł unijny znajdował się w dobrej sytuacji ⁽³⁾.
- (137) Na podstawie całościowej analizy wszystkich wskaźników ekonomicznych Komisja doszła do wniosku, że sytuacja przemysłu unijnego jeszcze w pełni nie poprawiła się po wcześniejszym dumpingu. Znajduje się on nadal w sytuacji ekonomicznie i finansowo niestabilnej i obecna pozytywna tendencja może się łatwo odwrócić w przypadku ponownego wystąpienia dumpingowego przywozu z USA w znacznych ilościach.

5. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (138) Aby ocenić prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego, o ile dopuści się do wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych, Komisja dokonała analizy możliwego wpływu przywozu z USA na rynek unijny i przemysł unijny zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W szczególności Komisja zbadała prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia przywozu po cenach dumpingowych, jego wielkość i prawdopodobne poziomy cen, wolne moce produkcyjne oraz atrakcyjność rynku unijnego, a także politykę cenową producentów amerykańskich.
- (139) Jak stwierdzono powyżej (motyw 92), prawdopodobne jest, że w przypadku zniesienia obowiązujących środków przywóz po cenach dumpingowych z USA wystąpi ponownie. Komisja ustaliła, że producenci biodiesla w USA stosują obecnie dumping na rynkach innych państw trzecich, utrzymując ceny, które są niższe od cen unijnych. Ponieważ ceny unijne są nieznacznie wyższe niż na rynkach innych państw trzecich, prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków przynajmniej część wspomnianego wywozu może zostać przekierowana do Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 599/2009, motywy 181–183.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1194/2013, motywy 202–208.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 193/2009 z dnia 11 marca 2009 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz biodiesla ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 67 z 12.3.2009, s. 22).

- (140) Komisja ustaliła, że amerykańscy producenci posiadają znaczne wolne moce produkcyjne wynoszące około 2 678 000 ton, co odpowiada ok. 22 % całkowitej konsumpcji w Unii.
- (141) Wolne moce produkcyjne dostępne w USA nie mogą zostać wchłonięte przez rynek krajowy. Już dzisiaj, pomimo wystarczających mocy, producenci z USA nie zaspokajają całego popytu na rynku amerykańskim. Jest również mało prawdopodobne, że istniejące wolne moce produkcyjne zostałyby wykorzystane do zwiększenia wywozu do państw trzecich innych niż Unia. Obecnie, jak opisano szczegółowo w motywach 42–63 powyżej, ceny eksportowe przy wywozie z USA do państw trzecich są średnio o 15 % niższe od średnich cen krajowych na rynku amerykańskim, jak również niższe od średniej unijnej ceny, nawet przy uwzględnieniu kosztów transportu z USA do Unii. Jest więc prawdopodobne, że producenci amerykańscy dążyliby do znalezienia innego rynku zbytu dla swoich wolnych mocy produkcyjnych.
- (142) Biorąc pod uwagę, że rynek unijny jest największym rynkiem biodiesla na świecie, oraz to, że cena biodiesla jest taka sama lub nieco wyższa niż poziom cen na krajowym rynku amerykańskim, rynek unijny stałby się bardzo atrakcyjny dla producentów biodiesla z USA.
- (143) Dlatego jest bardzo prawdopodobne, że w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych producenci amerykańscy wykorzystaliby znaczną część swoich niewykorzystanych mocy produkcyjnych do ponownego wejścia na rynek unijny. Jak ustalono powyżej (motyw 46), prawdopodobne jest, że producenci amerykańscy będą dokonywali wywozu biodiesla do Unii po cenach dumpingowych, aby konkurować z producentami unijnymi na rynku unijnym. Biorąc pod uwagę obecne kształtowanie cen na innych rynkach eksportowych (motywy 57–58 powyżej) oraz duże wolne moce produkcyjne, jest wysoce prawdopodobne, że znaczne ilości biodiesla z USA znalazłyby się ponownie na rynku unijnym po cenach dumpingowych, równych cenie unijnej lub od niej niższych.
- (144) Przywóz ten mógłby wywierać poważną presję na przemysł unijny, nawet presję na spadek cen, przy czym już przy obecnym poziomie cen przemysł unijny generuje jedynie bardzo niewielki zysk, który jest znacznie niższy od zysku docelowego. Najprawdopodobniej doprowadziłoby to do obniżenia produkcji i wielkości sprzedaży, niższej rentowności i utraty udziału w rynku.
- (145) Biorąc pod uwagę niestabilną sytuację gospodarczą przemysłu unijnego ten prawdopodobny scenariusz miałby poważny negatywny wpływ na trwającą poprawę sytuacji przemysłu unijnego i najprawdopodobniej spowodowałaby ponowne wystąpienie istotnej szkody.

5.1. Wniosek

- (146) Na podstawie powyższych informacji Komisja uznała, że istotna szkoda dla przemysłu unijnego najprawdopodobniej wystąpiłaby ponownie, gdyby zniesiono istniejące środki względem przywozu biodiesla z USA.

6. INTERES UNII

- (147) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków pomimo powyższych ustaleń dotyczących prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu byłoby sprzeczne z interesem Unii. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników biodiesla.

6.1. Interes przemysłu unijnego

- (148) Obowiązujące środki przyczyniły się do niemalże całkowitego zlikwidowania dumpingowego przywozu biodiesla z USA i poprawiły sytuację przemysłu unijnego. Jednocześnie przemysł unijny wykazał pozytywne oznaki poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu, takie jak wzrost produkcji i wielkości sprzedaży, ceny biodiesla na rynku unijnym znacznie spadły, a rentowność utrzymywała się na bardzo niskim poziomie, pozostawiając tym samym przemysł w niestabilnej i podatnej na zagrożenia sytuacji gospodarczej.
- (149) Gdyby obowiązujące środki zostały zniesione, przemysł unijny najprawdopodobniej musiałby zmierzyć się z rosnącą nieuczciwą konkurencją w postaci znacznych wielkości dumpingowego przywozu biodiesla z USA. Położyłoby to kres trwającej poprawie sytuacji, odczuwanej obecnie przez unijny przemysł biodiesla, i najprawdopodobniej skutkowałoby ponownym poniesieniem istotnej szkody. Wygaśnięcie środków nie leży zatem w interesie przemysłu unijnego.

6.2. Interes niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych

- (150) Tylko trzech importerów/handlowców zgłosiło się i przedstawiło swoje opinie. Podczas gdy jedno przedsiębiorstwo stwierdziło, że poziom aktualnych ceł jest nieproporcjonalny oraz że przedłużenie ich okresu obowiązywania może zakłócić i ograniczyć rynek, powodując wzrost cen, pozostałe dwa przedsiębiorstwa stwierdziły, że obowiązujące środki nie wpłynęły na ich działalność. W konsekwencji przedsiębiorstwa te były neutralne co do możliwego wydłużenia okresu obowiązywania istniejących środków antydumpingowych.
- (151) Wyniki obecnego dochodzenia nie potwierdzają argumentu, że utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych ograniczyłoby rynek i doprowadziłoby do podniesienia cen. Przeciwnie, w okresie badanym ceny unijne obniżyły się pomimo obowiązywania środków. Ponadto obecnie przemysł unijny dysponuje wystarczającymi mocami produkcyjnymi, aby zaspokoić unijny popyt na biodiesla, a także wolnymi mocami, aby móc zaspokoić przyszły wzrost popytu. W związku z tym przedstawione argumenty nie dostarczają dowodów na to, że utrzymanie obowiązujących środków miałyby być sprzeczne z interesem importerów lub przedsiębiorstw handlowych.

6.3. Interes użytkowników

- (152) Do Komisji zgłosił się i przedstawił swoje uwagi tylko jeden użytkownik, tj. przedsiębiorstwo petrochemiczne, które kupuje biodiesla w celu mieszania go z olejami mineralnymi. Opowiadało się ono stanowczo za utrzymaniem obecnych środków i stwierdziło, że ich zlikwidowanie może mieć katastrofalne skutki dla unijnego rynku biodiesla, prowadząc do napływu znacznych wielkości biodiesla po cenach dumpingowych, co doprowadziłoby do ponownego poniesienia poważnej szkody przez unijny przemysł biodiesla.
- (153) Nic nie wskazuje na to, iż obowiązujące środki mają negatywny wpływ na unijnych użytkowników biodiesla, a w szczególności nie ma dowodów na to, że istniejące środki wywarły negatywny wpływ na ich rentowność lub działalność. W każdym razie ze względu na stabilność lub tylko niewielki wzrost konsumpcji unijnej biodiesla w Unii przemysł unijny dysponuje wystarczającymi mocami produkcyjnymi, aby zaspokoić obecne i przyszłe zapotrzebowanie, jeśli popyt będzie w dalszym ciągu wzrastał. Utrzymanie środków nie doprowadziłyby do braku dostaw.
- (154) Można zatem stwierdzić, że utrzymanie środków nie będzie sprzeczne z interesem użytkowników.

6.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (155) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że utrzymanie istniejących środków w odniesieniu do przywozu biodiesla pochodzącego z USA nie leży w interesie Unii.

7. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (156) Z wniosków odnośnie do prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody wynika zatem, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe obowiązujące wobec przywozu biodiesla pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 599/2009, z późniejszymi poprawkami w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 444/2011, powinny zostać utrzymane na dodatkowy okres pięciu lat.
- (157) Jak określono w motywie 2 powyżej, obowiązujące cła antydumpingowe na przywóz biodiesla z USA zostały rozszerzone również na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, jak również na przywóz do Unii biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- (158) Cła antydumpingowe, które mają zostać utrzymane, w dalszym ciągu powinny być rozszerzone na przywóz biodiesla wysyłanego z Kanady, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Kanady, jak również biodiesla w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

- (159) Producenci eksportujący z Kanady, których zwolniono ze środków rozszerzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 444/2011, są również zwolnieni ze środków wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem.
- (160) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki, zawierających wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących z USA, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 29), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 29), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 29), ex 2710 19 43 (kod TARIC 2710 19 43 29), ex 2710 19 46 (kod TARIC 2710 19 46 29), ex 2710 19 47 (kod TARIC 2710 19 47 29), ex 2710 20 11 (kod TARIC 2710 20 11 29), ex 2710 20 15 (kod TARIC 2710 20 15 29), ex 2710 20 17 (kod TARIC 2710 20 17 29), ex 3824 90 92 (kod TARIC 3824 90 92 12), ex 3826 00 10 (kody TARIC 3826 00 10 29, 3826 00 10 39, 3826 00 10 49, 3826 00 10 99), oraz ex 3826 00 90 (kod TARIC 3826 00 90 19).

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, mają stałą wartość dla produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez poniższe przedsiębiorstwa oraz wynoszą:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego, w EUR za tonę netto	Dodatkowy kod TARIC
Archer Daniels Midland Company, Decatur	68,6	A933
Cargill Inc., Wayzata	0	A934
Green Earth Fuels of Houston LLC, Houston	70,6	A935
Imperium Renewables Inc., Seattle	76,5	A936
Peter Cremer North America LP, Cincinnati	198,0	A937
World Energy Alternatives LLC, Boston	82,7	A939
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku I	115,6	Zob. załącznik I
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	172,2	A999

Cło antydumpingowe nałożone na mieszanki ma zastosowanie, w stosunku wagowym, do łącznej zawartości monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla) w mieszance.

3. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i dlatego cena rzeczywiście zapłacona bądź należna jest skorygowana przez sprzedawcę na korzyść kupującego, jeśli zachodzą przesłanki określone w art. 145 ust. 2 i 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽¹⁾, wysokość cła antydumpingowego określona w ust. 2 zostaje obniżona o wartość procentową, która odpowiada proporcjonalnemu przeliczeniu korekty ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

4. Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.
5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Ostateczne cło antydumpingowe mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” zgodnie z art. 1 ust. 2 zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz do Unii monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w formie czystej lub w postaci mieszanki, zawierających wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, wysyłanych z Kanady, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kanady, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 21), ex 2710 19 43 (kod TARIC 2710 19 43 21), ex 2710 19 46 (kod TARIC 2710 19 46 21), ex 2710 19 47 (kod TARIC 2710 19 47 21), ex 2710 20 11 (kod TARIC 2710 20 11 21), ex 2710 20 15 (kod TARIC 2710 20 15 21), ex 2710 20 17 (kod TARIC 2710 20 17 21), ex 3824 90 92 (kod TARIC 3824 90 92 10), ex 3826 00 10 (kody TARIC 3826 00 10 20, 3826 00 10 30, 3826 00 10 40, 3826 00 10 89), oraz ex 3826 00 90 (kod TARIC 3826 00 90 11), z wyjątkiem produktów wyprodukowanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Cłem, które ma być rozszerzone, jest cło ustanowione dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w art. 1 ust. 2, które jest ostatecznym cłem antydumpingowym w wysokości 172,2 EUR na tonę netto.

Cło antydumpingowe nałożone na mieszanki ma zastosowanie, w stosunku wagowym, do łącznej zawartości monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla) w mieszance.

2. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i dlatego cena rzeczywiście zapłacona bądź należna jest skorygowana przez sprzedawcę na korzyść kupującego, jeśli zachodzą przesłanki określone w art. 145 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, wysokość cła antydumpingowego określona w art. 1 ust. 2 zostaje obniżona o wartość procentową, która odpowiada proporcjonalnemu przeliczeniu korekty ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.
3. Stosowanie zwolnień przyznanych przedsiębiorstwom wymienionym w ust. 1 jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna nałożona zgodnie z art. 1 ust. 1 na „wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa”.
4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 3

1. Ostateczne cło antydumpingowe określone w art. 1 ust. 2 zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz do Unii monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych „biodieslem”, w postaci mieszanki zawierającej

wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym, pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, objętych obecnie kodami CN ex 1516 20 98 (kod TARIC 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kod TARIC 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (kod TARIC 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kod TARIC 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kod TARIC 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kod TARIC 2710 19 47 30), ex 2710 20 11 (kod TARIC 2710 20 11 30), ex 2710 20 15 (kod TARIC 2710 20 15 30), ex 2710 20 17 (kod TARIC 2710 20 17 30), ex 3824 90 92 (kod TARIC 3824 90 92 20), oraz ex 3826 00 90 (kod TARIC 3826 00 90 30).

Cło antydumpingowe nałożone na mieszanki ma zastosowanie, w stosunku wagowym, do łącznej zawartości monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydorafinacji o pochodzeniu niekopalnym (zawartości biodiesla) w mieszance.

2. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i dlatego cena rzeczywiście zapłacona bądź należna jest skorygowana przez sprzedawcę na korzyść kupującego, jeśli zachodzą przesłanki określone w art. 145 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, wysokość cła antydumpingowego określona w art. 1 ust. 2 zostaje obniżona o wartość procentową, która odpowiada proporcjonalnemu przeliczeniu korekty ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.

3. Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstw wymienionych w art. 1 ust. 2 jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku III. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 4

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski należy przysyłać na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Rue de la Loi/ Wetstraat 170, CHAR 04/034
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
E-mail: TRADE-TDI-INFORMATION@ec.europa.eu

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, może zezwolić, na mocy decyzji, na wyłączenie przywozu przedsiębiorstw, co do których zostanie wykazane, że nie obchodzą środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem (WE) nr 599/2009, z cła rozszerzonego na mocy art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 września 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa przedsiębiorstwa	Miasto	Dodatkowy kod TARIC
American Made Fuels, Inc.	Canton	A940
AG Processing Inc.	Omaha	A942
Alabama Clean Fuels Coalition Inc.	Birmingham	A940
Arkansas SoyEnergy Group	DeWitt	A940
Arlington Energy, LLC	Mansfield	A940
Athens Biodiesel, LLC	Athens	A940
Beacon Energy	Cleburne	A940
Biodiesel of Texas, Inc.	Denton	A940
BioDiesel One Ltd	Southington	A940
Buffalo Biodiesel, Inc	Tonawanda	A940
BullDog BioDiesel	Ellenwood	A940
Carbon Neutral Solutions, LLC	Mauldin	A940
Central Iowa Energy, LLC	Newton	A940
Chesapeake Custom Chemical Corp.	Ridgeway	A940
Community Fuels	Stockton	A940
Delta BioFuels, Inc.	Natchez	A940
Diamond Biofuels	Mazon	A940
Direct Fuels	Euless	A940
Eagle Creek Fuel Services, LLC	Baltimore	A940
Earl Fisher Bio Fuels	Chester	A940
East Fork Biodiesel, LLC	Algona	A940
ECO Solutions, LLC	Chatsworth	A940
Ecogy Biofuels, LLC	Tulsa	A940
ED & F Man Biofuels Inc.	New Orleans	A940
Freedom Biofuels, Inc.	Madison	A940
Fuel & Lube, LLC	Richmond	A940
Fuel Bio	Elizabeth	A940
FUMPA Bio Fuels	Redwood Falls	A940
Galveston Bay Biodiesel, LP (BioSelect Fuels)	Houston	A940

Nazwa przedsiębiorstwa	Miasto	Dodatkowy kod TARIC
Geo Green Fuels, LLC	Houston	A940
Georgia Biofuels Corp.	Loganville	A940
Green River Biodiesel, Inc.	Moundville	A940
Griffin Industries, Inc.	Cold Spring	A940
High Plains Bioenergy	Guymon	A940
Huish Detergents, Inc.	Salt Lake City	A940
Incobrasa Industries, Ltd.	Gilman	A940
Independence Renewable Energy Corp.	Perdue Hill	A940
Indiana Flex Fuels	LaPorte	A940
Innovation Fuels, Inc.	Newark	A940
Iowa Renewable Energy, LLC	Washington	A940
Johann Haltermann Ltd.	Houston	A940
Lake Erie Biofuels, LLC	Erie	A940
Leland Organic Corporation	Leland	A940
Louis Dreyfus Agricultural Industries, LLC	Wilton	A940
Louis Dreyfus Claypool Holdings LLC	Claypool	A940
Memphis Biofuels, LLC	Memphis	A942
Middle Georgia Biofuels	East Dublin	A940
Middletown Biofuels, LLC	Blairsville	A940
Musket Corporation	Oklahoma City	A940
New Fuel Company	Dallas	A940
North Mississippi Biodiesel	New Albany	A940
Northern Biodiesel, Inc.	Ontario	A940
Northwest Missouri Biofuels, LLC	St. Joseph	A940
Nova Biofuels Clinton County, LLC	Clinton	A940
Nova Biosource	Senaca	A940
Organic Fuels, Ltd	Houston	A940
Owensboro Grain Company LLC	Owensboro	A940
Paseo Cargill Energy, LLC	Kansas City	A940
Peach State Labs, Inc.	Rome	A940

Nazwa przedsiębiorstwa	Miasto	Dodatkowy kod TARIC
Perihelion Global, Inc.	Opp	A940
Philadelphia Fry-O-Diesel Inc.	Philadelphia	A940
Pinnacle Biofuels, Inc.	Crossett	A940
PK Biodiesel	Woodstock	A940
Pleasant Valley Biofuels, LLC	American Falls	A940
RBF Port Neches LLC	Houston	A940
Red Birch Energy, Inc.	Bassett	A940
Red River Biodiesel Ltd.	New Boston	A940
REG Ralston, LLC	Ralston	A940
Renewable Energy Products, LLC	Santa Fe Springs	A940
Riksch BioFuels LLC	Crawfordsville	A940
Safe Renewable Corp.	Conroe	A940
Sanimax Energy Inc.	DeForest	A940
Scott Petroleum	Itta Bena	A942
Seminole Biodiesel	Bainbridge	A940
Soy Solutions	Milford	A940
SoyMor Biodiesel, LLC	Albert Lea	A940
Sunshine BioFuels, LLC	Camilla	A940
TPA Inc.	Warren	A940
Trafigura AG	Stamford	A940
U.S. Biofuels, Inc.	Rome	A940
United Oil Company	Pittsburgh	A940
Valco Bioenergy	Harlingen	A940
Vanguard Synfuels, LLC	Pollock	A940
Vinmar Overseas, Ltd	Houston	A938
Vitol Inc.	Houston	A940
Walsh Bio Diesel, LLC	Mauston	A940
Western Dubque Biodiesel, LLC	Farley	A940
Western Iowa Energy, LLC	Wall Lake	A940
Western Petroleum Company	Eden Prairie	A940

ZAŁĄCZNIK II

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 4 i art. 2 ust. 3, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową, w następującej formie:

- Imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową.
- Oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych »biodieslem«, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo ponad 20 % monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji, o pochodzeniu niekopalnym sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkový kod TARIC] w [odpowiednie państwo(-a)]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”

ZAŁĄCZNIK III

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 3 ust. 3, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową, w następującej formie:

- Imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową.
- Oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywanych »biodieslem«, w formie czystej lub w postaci mieszanki zawierającej wagowo 20 % lub mniej monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych lub parafinowych olejów napędowych będących produktem syntezy lub hydrrafinacji, o pochodzeniu niekopalnym sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkový kod TARIC] w Stanach Zjednoczonych Ameryki. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”
